

10
25. jan.

AUGLÝSING

um blöndun á íslenzku smjöri í smjörlíki.

Samkvæmt reglum frá 26. september 1935, um blöndun á íslenzku smjöri í smjörlíki, skal frá 1. febrúar þ. á. allt smjörlíki, sem framleitt er hér á landi, innihalda 5% af íslenzku smjöri, svo og erlent smjörlíki, sem flutt kann að verða til landsins.

Jafnframt fellur úr gildi auglýsing frá 13. nóvember 1939, um afnám blöndunar smjörs í smjörlíki.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 25. janúar 1940.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

11
29. jan.

REGLUGERÐ

fyrir rafveitu Eyrarbakka.

A. Stjórn og rekstur.

1. gr.

Markmið rafveitunnar og orkuveitusvæði.

Rafveita Eyrarbakka er einkafyrirtæki, sem vinnur raforku, veitir henni um Eyrarbakkahepp, innan þess svæðis, sem raftaugar veitunnar ná nú yfir, og selur hana til ljósa og til annarar notkunar eftir því sem afl véla hennar nægir, enda trúfli sú notkun ekki góðan rekstur rafveitunnar til ljósa.

Rafveitan hefir einkarétt til sölu raforku á orkuveitusvæði sínu eftir samningi við hreppsnefnd Eyrarbakkahepps.

2. gr.

Rafveitustjóri.

Framkvæmdastjórn rafveitunnar sé í höndum rafveitustjóra, og hafi hann lög-gildinguna rafmagnseftirlits ríkisins fyrir lágspennuveitur. — Rafveitustjóri stjórnar daglegri starfrækslu rafveitunnar og öllum verklegum framkvæmdum, er snerta hana, sér um viðhald, eftirlit og lagningu á raftaugum, raflögnum húsa og á öðrum útbún-aði. Hann ber ábyrgð á vandvirkni og hæfni starfsmanna sinna.

3. gr.

Rafvirkjun.

Rafveitan hefir ein rétt til þess að leggja raftaugar utanhúss og innan, innan þess svæðis, sem raftaugar hennar ná yfir. — Skal hún hafa í þjónustu sinni til þess lög-gilta rafvirkja, er annist um og beri ábyrgð á vandaðri vinnu. Henni er skylt að gæta þess jafnan, að rafvirkjaverk, hvort heldur er um að ræða lagningu nýrra raflagna eða breytingar eða viðgerðir á eldri lögnum, dragist ekki og taki sem skemmstan tíma.

Rafveitunni er skylt að hafa jafnan nægar birgðir af nauðsynlegum varahlutum

til véla og línukerfis rafveitunnar, svo og af raflagningarefni, ljóskúlum, vartöppum og öðrum rafföngum til húsveitna.

11
29. jan.

B. Söluskilmálar.

4. gr.

Sala raforku.

Rafveita Eyrarbakka selur raforku til almenningsþarfa á orkuveitusvæði sínu, alls staðar þar sem raftaugakerfi hennar nær til, með þeim skilmálum, sem ákveðnir eru í reglugerð þessari og í gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma.

Raforkan er seld sem tvítauga rakstraumur með 220 volta málsþennu.

5. gr.

Umsókn um kaup á raforku.

Hver, sem óskar að gerast notandi að raforku, skal senda rafveitunni tilkynningu um það og skal hann skuldbinda sig til þess að hlíta settum reglum um kaup á raforku frá rafveitunni.

6. gr.

Umsókn um heimtaug.

Hver, sem óskar eftir heimtaug eða breytingu á heimtaug að húsi sínu, skal senda rafveitunni tilkynningu um það. Heimtaugar teljast til raftaugakerfis rafveitunnar og eru eign hennar. Hún leggur þær á sinn kostnað og sér um viðhald þeirra notendum að kostnaðarlausu. Séu heimtaugar lengri en 40 m beinustu leið frá aðalveitu, getur rafveitan krafði eiganda þess húss, sem taugarnar verða lagðar til, um greiðslu á efniskostnaði þess hluta, sem er fram yfir 40 metra, en rafveitan lætur vinna verkið á sinn kostnað.

7. gr.

Umsókn um húsveitu.

Hver, sem óskar að fá raflögn í hús sitt, skal senda rafveitunni tilkynningu um það, og veita henni þær upplýsingar, sem hún telur sig þurfa, til þess að geta látið vinna verkið.

Sé um breytingar eða viðbætur við lögn að ræða, skal það tilkynnt eins og fyrir nýja lögn.

Rafveitan lætur síðan vinna verkið svo fljótt sem því verður við komið, eða eftir samkomulagi við húseigendur (sbr. 3. gr.).

8. gr.

Tenging húsveitu.

Sérhver húsveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku, skal fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglugerð um raforkuvirki og reglum rafmagnseftirlits ríkisins um raflagnir. — Nú hefir hús verið raflagt, breytt eða aukið við eldri lögn, og má þá ekki taka húsveituna til afnota, fyrr en rafveitustjóri hefir skoðað hana, reynt, að hún fullnægi settum kröfum rafmagnseftirlitsins um prófraunir, og að öðru leyti framkvæmt tengingu á veitunni, samkvæmt reglum rafmagnseftirlitsins.

9. gr.

Eftirlit með húsveitum og tækjum.

Rafveitustjóra er skylt að hafa eftirlit með öllum húsveitum, rafföngum og tækjum og skulu starfsmenn rafveitunnar hafa frjálsan aðgang að öllum herbergjum húss, hvenær sem nauðsynlegt er, til þess að skoða húsveituna eða hluta hennar eða raftæki, sem nota má við veituna.

Notendur rafmagns skulu sjá um, að húsveitur og tæki séu ávallt í sem beztu lagi, og tafarlaust skýra rafveitustjóra frá því, ef þeir verða varir við bilun eða eitthvað það sem aflaga fer.

Rafveitustjóra, eða starfsmönnum hans, er heimilt að banna að nota gömul rafköng eða tæki, sem að þeirra dómi eru gölluð, ótrygg eða til tálmunar góðum rekstri.

Nú kemur í ljós við skoðun, sem framkvæmd er á húsveitu af rafveitunni eða rafmagnseftirliti ríkisins, að galli er á veitu eða tækjum og skal þá eigandi veitunnar eða tækjanna skyldur til að láta gera við gallana á sinn kostnað. — Vilji eigandi ekki bæta úr, getur rafveitustjóri rofið samband við notandann eða gert ráðstörfun til að hindra notkun tækisins, þar til aðgerð á því, sem áfátt var, hefir farið fram.

Vanræki rafmagnsnotandi skyldur þær, sem hann hefir samkvæmt reglugerð þessari, eða virði að vettugi fyrirskipanir rafveitustjóra, er rafveitunni heimilt að rjúfa samband hans við raftaugakerfi veitunnar fyrst um sinn, og að fullu með samþykki hreppsnefndar.

Ef óleyfileg vör finnast í veitu, skal notandi veitunnar gerður ábyrgur fyrir.

10. gr.

Mælitæki.

Allir rafmagnsnotendur skulu hafa straummæla, sem rafveitan leggur til. Mælarnir eru eign rafveitunnar, og leigir hún þá fyrir ákveðið gjald. Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælis fyrir hverja húsveitu, svo og stað fyrir hann og um tengingu.

11. gr.

Skemmdir á virkjum.

Enginn má án leyfis rafveitunnar taka rafmagn úr taugakerfi hennar, né aðhafast neitt það, sem valdið getur skemmdum á raftaugum, vélum eða öðrum tækjum sem notuð eru í rafveitunni eða í sambandi við raftaugakerfi hennar, hvort heldur er í húsi hans eða utan þess. Brjóti nokkur gegn ákvæði þessu, skal hann greiða allar skaðabætur, og sæta að auki sektum samkv. 13. gr.

12. gr.

Stöðvanir á rekstri. Reksturstruflanir.

Starfrækja skal rafveituna allan sólarhringinn allt árið um kring. Aflvélar rafveitunnar má aðeins stöðva þann tíma sem raforkunotkun er svo lítil, að rafgeymar veitunnar geta fullnægt orkuþörfinni. — Verði truflanir á rekstri vegna bilana eða aðgerða á vélum eða raftaugum veitunnar, skal rafveitustjóri sjá um, að viðgerðir hefjist þegar í stað og sé reglulegum rekstri komið á eins fljótt og auðið er.

Óhjákvæmileg stöðvun á rekstri eða truflun vegna bilunar eða aðgerðar hefir ekki í för með sér neinar skaðabótaskyldur á hendur rafveitunni. Stöðvun á rekstri skal tilkynna rafmagnsnotendum fyrirfram, ef unnt er.

C. Almenn ákvæði.

11

29. jan.

13. gr.

Brot á reglugerð.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 500 krónum, nema þyngri refsing liggi við að lögum. Ef brot veldur skemmdum á eignum rafveitunnar skal hinn brotlegi þess utan bæta skaðann.

Vanræki rafveitan skyldur þær, sem á henni hvíla samkvæmt reglugerð þessari, skal leyfishafi sæta sektum, og ef miklar sakir eru, missa leyfi það, sem hann nú hefir til sölu raforku og til rafvirkjunar innan Eyrarbakkahepps.

Sektir renna í rikissjóð.

14. gr.

Málsókn.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

15. gr.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 83 1932, um raforkuvirki, til þess að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 10 11. febrúar 1921 um meðferð og notkun rafmagns á Eyrarbakka.

Félagsmálaráðuneytið, 29. janúar 1940.

Stefán Jóh. Stefánsson.

Vigfús Einarsson.

G J A L D S K R Á

12

29. jan.

fyrir rafveitu Eyrarbakka.

1. gr.

- Rafveita Eyrarbakka selur raforku á þann hátt og með því verði, sem hér segir:
- a. Öll raforka skal seld um mæli á 1 kr. hver kílóvattstund til ljósa og útvarpsviðtækja, en á 40 aura hver kílóvattstund til iðnaðar.
 - b. Mælar, sem eru eign rafveitunnar, eru leigðir rafmagnsnotendum, og greiði þeir í leigu af hverjum mæli 80 aura fyrir hvern mánuð.

2. gr.

Gjöld fyrir raforkuna og leiga af mælum greiðist eftir á, þegar eftir hvern álestur. Ef gjöld eru eigi greidd áður en mánuður er liðinn frá gjalddaga, er rafveitunni heimilt að rjúfa samband notandans við rafveituna eftir skriflega aðvörum.

3. gr.

Ef verðhækkun verður á olíum eða öðru, sem rafveitan þarf til daglegs reksturs síns, er hreppsnefndinni heimilt að hækka gjaldið fyrir raforkuna sem svarar hækkun vinnslukostnaðarins, þó ekki yfir 25%, nema samþykki ráðuneytisins komi til.

4. gr.

Gjöldin fyrir raforku og leigu straummæla má taka lögtaki á kostnað gjaldanda.